

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΥΡΙΚΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΚΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΥΣΟΝ. Έν Αθήναις φρ. 15.— Έν δε τατ; Επαρχ. σο. 16.— Έν τφ Ηνωτ. φ. 25. ΑΓΓΕΛΙΑΙ, άπας ή όίς, λ. 20, τρίς έως έίς; λ. 20, κατά μήνα λ. 125, έτος ή έξ-εμνηνίαν λ. 100.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

—ΓΡΑΦΕΙΟΝ, οδός μουσειαν, Αριθ. 4, άπέναντι τής οικίας Φιλήμονος παρά τήν Πλατείαν Συντάγματος.—

Από τής σήμερον αρχόμεθα να δημοσιεύωμεν εν επιφυλλίδι περίεργον μυθιστορημάτιον

ΑΠΟ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΗΝ.

ένός τών εύφρεστέρων και πολυμαθεστέρων συνεργατιών του Μή Χάνεσα.

Υποσχόμεθα να σκανδαλίση όλον τον κόσμον να αναγνωσθή μεθ' απλήστου ενδιαφέροντος, να φαγωθή από τους φοιτητάς, να καταζητηθή από τους κληρικούς, να μελετηθή από τους επιστήμονας, να γίνεται λόγος καθημέραν περί αυτού εις τὸ Πανεπιστήμιον, εις τὰ καφενεία, εις τὰς οδοὺς και τὰς Πλατείας.

Όσον αφορά τὰς Κυρίας, αὐταὶ βλέπουσι από σήμερον τί τρυφερός ποὺ εἶνε δι' αὐτάς ὁ συγγραφεύς. Θὰ διαρκέσῃ ένα σκεδὸν μήνα.

ΦΡΟΥ — ΦΡΟΥ

Επληροφορήθημεν από ένα ράπτῃν ἱερῶν ένδυμάτων ἃς ἐπιγραφὰς αἱ ὁποῖαι κεντῶνται διὰ σύρματος ἐπὶ τῆς σημαίας τῆς ἀνωπολιτεύσεως. Ἰδοὺ αἱ κυριώτεραι.

— Ἡ κυβέρνησις ἐκέλευε δεκαοκτώμισι πήχαις από τὸν Φαλήρω οἰκοπέδον τοῦ κ. Μάντζα, πληρώσασα αὐτὸν μόνον 5,000 δρ.

— Ἡ κυβέρνησις ἀγοράσθηκε από τὸν ληστὴν Ζούρκο και τὸν ἄφησε νὰ δραπετεύσῃ. Ἐξήκολουθεὶ δὲ νὰ μαζάζηται λάφυρα ἐκ τῶν φαντασιωδῶν ληστοπραξιῶν του.

— Ἡ κυβέρνησις ἐπρόδωσε τὸ Ἔθνος λύσασα τὸ με-

θορικὸν ζήτημα και κλείσασα εὐτὼ πάντα λογαριασμὸν μετὰ τῆς Τουρκίας.

— Ἡ κυβέρνησις ἐξηυτέλισε τὸ Ἔθνος, δεχθεῖσα ν' ἀντιπροσωπεύεται διὰ μιᾶς μόνης ψήφου ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ τῶν ἀποζημιώσεων τῆς Αἰγύπτου, ἐν ᾧ αἱ ἐξ μεγάλαις δυνάμεις ἔχουσιν ὅλας ἰσοῦς ἐξ ψήφους.

— Ἡ κυβέρνησις ἀπένειμε τόσα βουσερέτια εἰς τοὺς ὑπουργικοὺς βουλευτάς ὥστε, πλὴν τοῦ Σταμούλη, ἀθεβχίου και αὐτοῦ, δὲν δυσηρέστησε κανένα ὥστε νὰ γίνῃ ἀντιπολιτευόμενος.

Ὁ κ. Σιβιτανίδης ὁμολογεῖ διὰ τοῦ Τηλεγράφου ὅτι ἐξεπλάγη ἀκούσας ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἀπέλυσε τὸν Ζούρκαν ἵνα τὸν στείλῃ εἰς Καλαμπάκαν νὰ πολεμήσῃ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Σιβιτανίδου. Ὁ Ζούρκας ὅμως δὲν πιστεύομεν νὰ ἐκπλαγῇ ἂν ὁ αὐτὸς ὑπουργὸς στείλῃ τὸν Σιβιτανίδην νὰ καταδιώξῃ τὸν Ζούρκαν ληστοπρακτοῦντα. Αὐτὴ λέγεται μέθοδος ὁμοιοπαθητικῆ.

Αἱ Νέαι Ἰδέαι πληροφоруμέθα ὅτι προσεχῶς δημοσιεύουσι κλασικὴν τραγωδίαν ὑπὸ τὸ ὄνομα Μαρδάρια. Θέμα τῆς τραγωδίας ἐστὶ ἡ ὑπὸ τοῦ Πάλλη καταβρόχθισις τοῦ οἰκοπέδου τοῦ Μάντζα.

Δείγμα τῆς τραγωδίας πρόκειται τὸ ἐξῆς ἐρρηνισθὲν ἐκ τοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν Δ. Μάντζα και Δ. Πάλλη ἀρθρον τῶν Νέων Ἰδεῶν τῆς Τρίτης:

... ἀλλ' ὁ κηπουρὸς ἦτο ἀλαμπτος. Τὸ γήπεδον ἦτο εἰς αὐτὸν ἱερὸν, διότι εἶχεν ἀναστήσει ἐντὸς αὐτοῦ πέντε τέκνα του, τὰ ὁποῖα ὁ θάνατος ἐθέρισεν ὅλα».

Τοιαύτας νεκραναστάσεις θὰ ἔχῃ πολλὰς ἡ τραγωδία Μαρδάρια.

Κυκλοφορεῖ πάλιν δακτικὴ ἰδανικῆ. Παρὰ πολλῶν ἰα-

τρών ήκούσαμεν ότι είναι αδύνατον νά εμβολιάσουν κόσμον με τοιαύτην ψευδοδαμαλίτιδα. Έντεθεν έκείνα τά αιώνια εις τό αστυνομικόν δελτίον : 'Απίθανεν ό δεύτα εξ εύλογίας, έτων τόσων, εμβολιασμένους. Τό όποιον θα πη εις την ιατρικήν γλώσσαν : ανεμβολιαστος. Ποιος άρα γε είναι ό Τμηματάρχης του ύπουργείου των Έσωτερικών ό προμηθευόμενος τοιαύτην δαμαλίτιδα. Τό νόστιμον δέ ότι και αύτή δεν είναι άφθονος ! 'Οιμέ ! !

Τήν Τρίτην ό φεβερός 'Αρεταίος έκαμε κρισιμωτάτην εγχείρισιν εις νεώτατον παιδίον, υπό τόν βραχίονα του όποιου ανεφύη νεόπλασμα όγκου πεπονίου. Και άφου διά χλωροφορμισμού απέκοψεν αύτό, είδεν ότι ύπ' αύτό υπήρχεν άλλο, και έδέησε ν' αποκόψη όλην τήν χείρα, όποτε τό παιδίον έκινδύνευσε τόν έσχατον κίνδυνον. 'Ο 'Αρεταίος υπήρξε τήν ήμέραν έκείνην εύπλαγχνικώτατος, έμεινεν επί μίαν περίπου ώραν εις τό προσκέφαλον του παιδιού έως ότου τό επανέφερον εις τήν ζωήν. Οι φοιτηται άνεχώρησαν πλήρεις συγκινήσεως και τρυφερότητος διά τόν μοναδικόν των 'Αρεταίων.

Γερμανική εύσυνειδησία ? 'Ο άγχιός γέρων άρχικηπουρός της Αύλης κ. Σμιθ άμα ήκουσε τήν Δευτέραν πρωί τό πρώτον σάλπισμα της καταιγίδος, χωρίς νά προσφύλαξη διόλου, έδραμεν εις τόν Βασιλικόν Κήπον νά προλάβη τίποτε βλάβας των δένδρων. 'Εμεινεν εκεί έως ότου πκρέλθη μέν ή καταιγίς, πλευριτωθή δέ αύτός, και τώρα κατάκειται βαρύνως άσθενής.

'Ο κ. Βελένδζας έζήτησε νά παρηγορή όλίγον τας μαυρας ώρας του έν τώ Θεραπευτηρίω με τήν άνάγκωσιν του

Μή Χάνεσαι. Είς τόν διανομέα μας ή φρουρά άπήντησεν ότι δεν επιτρέπεται νά λαμβάνη έφημερίδας ό Βελένδζας. Πώς σας φαίνεται ή αύτοσχέδιος αύτη τιμωρία ύποδικου υπό της φρουρας ;

Τί χαρά Θεού ήτο προχθές μετά τήν καταιγίδα, ή θλασσα του Φαλήρου άφροπρασινισμένη, πρασινοαφρισμένη με τά χρώματα των άπέναντι βουνών και του ουρανού πίπτοντα ζωντανά εις τούς κόλπους της και αύτή νά θυμώνη, νά φουσκώνη, νά κυρτουται ως βράχη γαλιζής έξηγηριωμένη, και νά κυλή και νά σπθ τά κύματά της !

Είδομεν τήν ήμέραν έκείνην και εις τόν ουρανόν τόν προς τήν Καστέλλαν δύο έλοφάνερα σημεία του καιρού. Έν σύννεφον εις σχήμα άετου με πρόσωπον του Τρικούπη, γελοιογραφημένου υπό του 'Ασμοδαίου, έστραμμένον άγριώτατα προς τήν Καστέλλαν. 'Αλλά όλίγον παρακάτω άλλο νεφος έσχημάτιζε τέρας παράδοxon, είδος φαλαίνης φοβεράς με πελωρίαν ουράν άνυψωμένην, δίκην φοβερού μαστιγίου. Τό τέρας έφαινετο διώκον τόν άετόν Τρικούπη. Μήν ήτο ή πλειοψηφία ; Μήν ήτο ή μειοψηφία, άπειλούσα αυτοκτονίαν ; 'Η δέ Καστέλλα, λευκή, ως σαβανωμένη, ύψουτο ως πολύθηρον μαγικόν άνάκτορον, και κάπου κάπου τήν έρόδιζε χρυσή ήλιου δύσις.

Και μία λεπτομέρεια. 'Ο κλητήρ ό ύποστās τήν λάμψιν και τό βρρρρρρ του κεραυνού, καλούμενος Τσόγγας ή Δράκος, ήτο ό ίδιος όστις έπεσε εις τό Κκαλαμάκι τήν ήμέραν των 'Εγκαινίων της Τομής του 'Ισθμού. Είναι

ΕΠΙΦΥΛΙΣ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΑΠΟ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΗΝ.

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Τό ωρολόγιον του Παραδείσου έσήμαινε τήν 1ην ώραν μετά μεσημβρίαν. Είς δέ τό παρὰ τās πύλας αύτου κείμενον καφφενείον «τό Πανσίλυπον» διατηρούμενον υπό του 'Αγίου Πέτρου και ιδιοκτησία αύτου έν, ούδεις πλάττης υπήρχεν ή θερμότης ήτο άφόρητος. 'Ο 'Αγιος Πέτρος έπεριπάτει βραδέως, κεκυφώς, έχων τās χείρας όπισθεν του και άρίνων νά όλισθινή άνά πην βήμα και ένα πυρηνά του εξ ήλέκτρον κομβολογιου του.

'Αρα σιγή επεκράτει έν τώ καφφενείω διακοπτομένη υπό του ήχου μόνον των κλειδών του 'Αγίου Πέτρου, αίτινες ήσαν άνηρητημένοι από της όσφύος και άνά πην

βήμα αύτου έσειόντο τοσοούτον θορυβώδως, ώστε ένόμιζέ τις ότι ήκουε τόν κρότον άλύσσεων δέκα καταδίκων περιπατούντων εις τήν αύλήν των κατέργων.

'Ο ύπηρέτης 'Ανδρέας, όστις επί πολλά άλλοτε έτη είχεν ύπηρετήσει έν τώ καφφενείω των Χουτείων «Τό Βυζάντιον», έσκούπιζε τό καταβεβρεγμένον ήδη πάτωμα του καφφενείου, θέσας τās καθέκλας επί των τραπέζων.

Είς τήν δεξιάν πλευράν παρὰ τόν τοίχον ήτο τό Τζαμείον περιτετελισμένον, ούτως είπειν, υπό ήμικυκλοειδούς εκ μαρμάρου Μπάγγου, όπισθεν του όποιου ίστατο ή περίφημος επί της εποχής του Περικλέους 'Ασπασία. Είχε τήν θέσιν διευθυντριας του Καφφενείου ήφορεί δέ λεπτόν εκ μετάξης κυανούν φόρεμα με βραχέιας χειρίδας, αίτινες άφινον γυμνά έλόκληρα σχεδόν τά τετορνευμένα και άλαβάστρινα αντίβράχιά της. Τό δε καρίβέ του φορέματος επί του στήθους της επέτρεπεν εις τήν όρασιν νά βλέπη μόλις τό τέταρτον των εξ άφρου γάλακτος πεπλασμένων μαστών. 'Η δια τής αναπνοής άνοιγομένη και κλειομένη ρυθμικώς μαγευτική χαράδρα των δύο τούτων ήμισφαίρειδων βράχων της ήδυπαθείας, ένθα κατασυντριβόνται τά τυχόν εκεσθεν διαπλέοντα έρωτικά βλέμματα, άνεμίμνησκε τούς μυθολογούμενους παρὰ τ στόμιον του Βοσπόρου δύο άνοιγοκλειομένους βράχου, ένθα οι 'Αργοναυται άπώλεσαν τό πηδάλιον των. 'Η 'Ασπασία όρθία και έσκυμμένη όλίγον εκει εις τήν θέσιν της άνεγίνωσκε τόν «Φίγαρω». 'Ο δέ 'Αγιος Πέτρος εν-

αστός δράκος όστις δεν παίρνει ούτε από νερό, ούτε από φωτιά.

'Η άφροπρασμένη *Διάπλασις των Παιδων*, τό γλυκύν ως γαλατοπούρεκο παιδιακήσο περιοδικό, τό όποϊον δεν χαλθ ήμως τά δόντια, τούναντιόν τά λευκάνει, καθώς λευκάνει όλον τό πνεύμα των παιδιών, ή πωληται εις τό εξής και εις τούς δρόμους, δια νά εισέρχεται γελαστό, γελαστό, και σοβαρό, σοβαρό και εις τό πτωχότερο σπίτι, όπου υπάρχουν νεαραι πλάσεις δια διάπλασιν, όπου υπάρχουν νεαραι μητέρες θέλουσαι νά νανουρίσουν τά μικρά των όχι με άνοστοπαρχμύλα, αλλά με τās τερπνοτέρας και διδκακτικότερας σελίδας. Αύτη ή *Διάπλασις* είναι λευκή ως γάλα, ούσιαστική ως καυμάκι και κομψή κομψή σαν κούκλα. Μπορεί τά σπήτια τά ελληνικά νά μην έχουν εικόνισμα, λάδι, κανδήλα, ψωμί, *Διάπλασιν των Παιδων πρέπει* νά έχουν. Και φθνή, φθνή, 30 λεπτά κατά μήνα.

Τρέξατε εις του Κατσιμπαλη, όσοι εβαρύνθητε τά μονότανα μουτρά σας και θέλετε νά ήθε μίαν μεταβολήν αύτων, έστω και επί τό τερατωδέστερον Ού ! θα γελάσετε φοβερά. 'Εχει δύο διαβολοκαθρέπτας, οτινες έχουν δύναμιν όλων των από καταβολής κόσμου σατυρικων φύλλων. 'Ιδιως ό ένας, όστις είναι ό επί του πλατειασμού. 'Αμα ένοπριστηιε εις αυτόν, άμέσως ως νά σου κατάφερε επί τε του πύλου και της κεφαλής νεώτερός τις 'Ηρακλής γιγαντώδη καπελιά, όλον τό πρόσωπον λαμβάνει όγκον και περιφέρειων ενός πιάτου, επί του δακτυλιαίου χειλουσ του όποϊου διακρίνονται ως έν αναγλύφω κάτι ματάκια, κάτι μυτίτσαις, κάτι, κάτι. Και τότε άρχίζει τό αίφνίδιον γέλοιο, τό ξεκαρδίωμα, τό

πλάσιμο των πλευρών. Μά τί γέλοια είναι έκείνα. 'Ο μελαγχολικώτερος αναγεννάται ! Είς τόν άλλον διαβολοκαθρέπτην τελείται άλλο θαύμα ! Τό πρόσωπόν σου, τό ωσειδες ή μηκυλλον ή γωνιώδες ή τριγωνοειδές μεταβάλλεται εις ένα μεγάλο κομμάτι βοείου κρέατος. 'Οταν δέ πολλοί συγχρόνως έστοπρίζωνται τό έσωτερικόν του διαβολοκαθρέπτου μεταβάλλεται εις κασπικόν. Τά χείλη σου μεταβάλλονται εις σπηλαιον, ό λαιμός σου εις κολωννα από κρέας, άποκτάς δύο κεφαλές, άναποδογυρίζεσαι, άπογυμνούσαι, μισοτρελλάνεσαι και φεύγεις.

Τώρα που έχει άπεργίαν ό άγαπητός Σουρης δι' ένα μήνα, ξεπετάχθηκε εις τό Γραφείον μας σπαρταριστός, σπαρταριστός ένας **Σπάρος**, όστις θα γράφη τά τραγούδια του **Μή Χάνεσαι**. Πώς σας φαίνεται ή Νιοφερμένη του ; Δεν είναι άσχημη ! Κοκίτα του διαβόλου ! Είς κάθε φύλλο θα μζς δείχνη τήν ούρά του ό Σπάρος !

Είς τό άπέναντι της Πιστωτικής 'Υποκατάστημα της Οίνοποιίας των αδελφών Τρίπου πωλείται και κατά ποτήριον, μόνον άντι 20 λεπτ. τό έν Βορδώ βραβευθέν **Κονιάκ** της 'Ακροκορίνθου. Κατά τό άγγλικόν σύστημα θα διοργανωθη εκει έντός όλίγου πολυτελεστέρα κονιακοποσία επί ποδός και τώρα τόν χειμώνα θα γίνη εκει ένας σταθμός περίφημος άντιχιονικός, άντιψυχικός και άναψυκτικός.

Είς τήν γειτονιά μας έχουμε ένα περίφημον παπαγάλον, όστις δεν κάμνει άλλο παρὰ νά σφυρίζη γλυκύτατα

νις διερχόμενος εκάστοτε ένώπιόν της δεν άντείχε νά μήρίπη κρυφώς και έν λοζόν βλέμμα επί της χαράδρας είεινης.

'Απέναντι του τζαμείου επί βελουδίνου καναπέ ήτο άμειλήτως έξηπλωμένη ή άθωωθεσσα άμαρτωλός Κασσιανή, τήν όποιαν ό 'Αγιος Πέτρος πκρέλαθεν έπίσης εις τήν ύπηρεσίαν του ως σερβιτόραν του καφφενείου του. 'Η Κασσιανή ήτο λίαν έλαφρώς ένδεδυμένη, εις τρόπον ώστε άπετυπούτο τελείως όλόκληρον τό εϋσκαρον και τρυφερόν σώμα της, προς μέγαν πειρασμόν του 'Αγίου Πέτρου, όστις αν και έφαινετο κατ' έκείνην τήν στιγμήν κατεχόμενος υπό μελαγχολικων διαλογισμών, έν τούτοις δεν ήδύνατο νά μη άπολαμβάνη της εύχαριστήσεως του νά βλέπη ύπόδρα τούτοχρόνως και τās δύο άριστουργηματικάς εκείνας ζωσας εικόνας ; τούθ' όπερ τόν καθίστα σχεδόν παρκαλώπα. Μή έχουσα δέ ή Κασσιανή τί νά κάμη επάξει με τήν λελυμένην και άτακτον κόμην της, και από καιρού εις καιρόν άνεγίνωσκε ύψηλοφώνως τās τιμάς των επί του Πίνακος της διατιμήσεως ποτών γελάσων και ποιούσα άστειας τινάς παρατηρήσεις.

'Ητο άκριβώς ή ώρα καθ' ήν έπωλείτο ό «Νέος Πανάδεισος», μία των έχριτωτέρων και σπουδαιοτέρων έφημεριδων του Παραδείσου ; αί όζειται φωναι των μαγικών διεσχίζον ήδη τόν άέρα ; ή Κασσιανή έστειλε τίν άνδράν δια νά αγοράση τό φύλλον. Μετ' όλίγον ή αύτή

σιγή επεκράτησε, των δύο γυναικων βυθισθεισων εις τήν άνάγκωσιν των έφημεριδων, του δέ 'Αγίου Πέτρου εξακολουθούστος νά περιπατή βραδέως εις τήν αθουσαν.

— Κεσάτια ! κεσάτια ! επί τέλους άνεφώνησεν ούτος, ύψων τās όφρυς και σείων έλαφρώς τήν κεφαλήν, άποτεινόμενος προς τήν 'Ασπασίαν ; δεν ήξεύρω τί θα γίνωμεν !

— 'Εχεις πολλās άπαιτήσεις, βλέπω, άπαντā ή 'Ασπασία με ύφος μεγάλης οικειότητος ; δεν βλέπεις ότι τώρα έχουμε Saison-morte ; και ότι όλοι οι άνθρωποι εύρίσκονται εις τās έξοχάς ; ή θέλεις νά κλειωνται έδω χάριν σου και νά σε κάμουν νά κερδίξης ; ή φιλαργυρία σου, 'Αγιέ μου, δεν έχει όρια !

Τήν τελευταίαν ταύτην φράσιν ή 'Ασπασία συνάδευσε μετά πονηρού μειδιάματος, διότι είχε συλλάβει έν πειναλέον βλέμμα του 'Αγίου Πέτρου επί του στήθους της.

— 'Η φιλαργυρία μου ! μάλιστα, ή φιλαργυρία μου ! και δεν συλλογίζεσαι ότι εύρισκόμεθα εις τās αιωνίους μονάς ; εις τήν Γην οι άνθρωποι ζωσι, 70 τό πολύ 80 έτη, και κακώς καλώς διερχονται τόν βιον. 'Ημεϊς όμως οι όποιοι έχουμε ένώπιον ήμων αιώνιον μέλλον, δεν πρέπει να έχουμε άπειρη χρήματα δια νά εξσφαλισθώμεν ; Και που ήξεύρεις, έν μίαν ήμέραν δεν του κληνίου του Παναγίου Γέροντα και μου κλείση τό καφφενείον...

— 'Ε ! τότε διέκοψεν ή 'Ασπασία, σου μένει ή θέσις

τὴν ἀντικρινὴν τοῦ γειτόνιά μου . . . τὴν Νέαν Ἐρημερίδα. Καὶ τί φούρκα ποὺ τὸν ἔχει αὐτὴ. Νὰ τὸν προφυλάττουν, διότι μπορεῖ νὰ τοῦ βγάλῃ τὰ μάτια.

Μετὰ χάριτος ἠκούσαμεν τὴν μεταξὺ τῶν καθηγητῶν Γυμνασίου κατὰ τὰς τῶν μοναδικῶν μυθογράφων μας καὶ διακεκριμένου λογίου μὲ τὰς νεωτέρας ιδέας καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν παιδείαν κ. Παναγιώτου Ν. Φέρμου. Καὶ ἀγαπῶμεν τόσον πολὺ τὸ ὄνομα τῶν Καλαβρύτων, ὥστε δὲν δυσηρεστήθημεν διόλου ἂν διωρίσθῃ ἐκεῖ, ἂν καὶ τὸν ἠθέλωμεν ἐδῶ.

Περὶ τῆς λαμπρῆς ἐπιτυχίας εἰς τὰς ἐξετάσεις τοῦ ἐν Παιδείᾳ τὴν μηχανικὴν σπουδάζοντος υἱοῦ τοῦ ἐκδότη τῆς Παλιγγενεσίας κ. Ἡλίας Ἀγγελόπουλου, δὲν ἀμφεβόλομεν. Νέος τόπος εὐφυΐας, φιλότιμος, ἀγαθός, δὲν ἠδύνατο ἢ νὰ ἀποβλέπῃ πρὸς τοὺς πρώτους βαθμοὺς καὶ βραβεῖα μεταξὺ τῶν συμμαθητῶν του.

Κρίσις τοῦ Φανοῦ τῆς Σύρας περὶ τῶν σχεδιογράφων τῶν Νέου Θεάτρου :

« Δυστυχῶς ὁ τρόπος τῶν διαγωνισμῶν γίνεται ἐν Ἑλλάδι διὰ τὸν ὅλον ὅπως ξένου τῆς ἀρμοζούσης τακτικῆς. Εἰς τὴν Ἑλλάδα σχεδιογράφημα φέρε σὺ καὶ ὡς τόκανε ἄλλος, τί περᾶζει. »

Ἄλλὰ καὶ ὁ τρόπος τοῦ γράφειν τοῦ Φανοῦ νομιζόμεν ὅτι γίνεται διὰ τὸν ὅλον ὅπως ξένου τῆς ἀρμοζούσης ἐξηγητικῆς !

ΚΟΓΧΥΛΙΑ

Εἰς τὴν στενὴν μας πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος γίνεται τὰς Κυριακὰς ἰδίως τόση συρροὴ κόσμου, ὥστε ἀποτελεῖται εἰς κυκεῶν, ὡς εἰς πᾶν ὅ, τι φέρει τὸ ὄνομα Συντάγμ. Ὅλο τὸ Ῥωμαῖκο ἀντιπροσωπεύεται ἐκεῖ. Φοιτηταὶ, καθηγηταὶ, ἐξωμερῖται, βιομήχανοι, νεαροὶ ἀξιωματικοί,

Σκόνη μονάχα λέρωσε τ' ἀπάριθον σπαθί των,

ζητούντες νὰ μεταβάλλωσι τὴν πλατεῖαν εἰς Καρχη Ταμπὸν ἐρωτικῶν συμπλοκῶν, ποῦ καὶ ποῦ δὲ μεταξὺ τοῦ σκότους τῶν καπέλων προβάλλει καὶ κἀνὲν φέσι κόκκινον, κόκκινον. Βαδίζουσι δὲ ὅλοι δίκην νευροσπάστων, παρασυρόμενοι ὑπὸ τοῦ ρεύματος καὶ γίνονται χίλια δυὸ κουνήματα, σπρωξίματα, γέλοια, παρεξηγήσεις, ἐκτροχιάσεις, ἐνῶ ἄφθονον ἐξαποστέλλει εἰς τοὺς ῥώθωνας τῶν περιπατητῶν τὴν εὐωδίαν τοῦ τὸ οὐρητήριον τοῦ κήπου.

Ἐπισκέφθη τὴν Ῥιζάρειον Σχολὴν ἔγεινε πλέον κατὰ τὰς κατεχόμενους, οἱ κοιτώντες εὐρύθησαν, τεχνητοὶ ἀπόπαται, κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς υγιεινῆς, κατασκευάσθησαν, τὸ νοσοκομεῖον διωρθώθη, λουτρὰ προστέθησαν, θὰ γείνη δὲ καὶ γυμναστήριον εἰς τὸν περίβολον τοῦ καταστήματος, καὶ μόνον τὰ κρατητήρια, ὑπόγεια, μπουδρούμια, μοὶ ἔκαμον κακὴν ἐντύπωσιν. Ὁ συνοδῶν με φίλος, πρῶτον Ῥιζάρτης, μοὶ ἔλεγεν ὅτι πρὶν δὲν ἦτο σχολή, ἀλλ' ἀνθρωποκτονεῖον. Εἰς δὲ τὴν βράμην τῶν ἀποπάτων, τὸ στενὸν τῶν κοιτῶνων, τὴν ἄλλειψιν λουτρῶν, τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς γυμναστικῆς, προσετίθεντο καὶ αἱ μικροραδιογραφίαι τῶν κυβερνῶντων. Ἄλλὰ τῶρα

τοῦ θυρωροῦ, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ὄχι ὀλίγα ἐκτακτα βγάξεις, μοὺ φαίνεται.

— Ἄμ τί βγάξω καὶ ξεβγάξω ! πόσοι ἔρχονται εἰς τὸν Παραδείσον ! Ὁ Παντοδύναμος μὲ τὰς ιδέας του περὶ δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας ἠρᾶισε τὸν ἐκλεκτὸν πληθυσμὸν τοῦ Παραδείσου. Ἐν πρώτοις ὅλους σχεδὸν τοὺς χριστιανούς τοὺς στέλλει εἰς τὸν Ἄδην· ζεῦρε δὲ ὅτι αὐτοὶ ἔχουν καὶ τὸν Παρᾶ· τοὺς δὲ ἀγρίους καὶ βαρβάρους καὶ τὰ ζῶα διατάττει νὰ τοὺς δεχθῶμεν ἐδῶ· ἐξ αὐτῶν μόνον οἱ βασιλεῖς καὶ μεγιστᾶνες εἰς εἶδη καὶ μὲ δίδουν, νὰ, παραδείγματα χάριν, τὸ ὄρατον τοῦτο κομβολόγιον μὲ τὸ ἔχρισεν ὁ βασιλεὺς τῶν Ὀνουλουλοῦ· ὁ ἄλλος ἡμῶς λαὸς ἢ κἀνὲν Ἰνδικὸν καρύδι μὲ προσφέρουν ἢ ροίνικας ἢ καπνὸν κτλ... εἰς τὸ καφενεῖον οὕτε πατοῦν, προτιμῶντες τοὺς ὠραίους κήπους τοῦ Παραδείσου.

— Ὁ καὶ μὲνος ὁ Πετρούκης μου, ὑπέλαβεν εἰρωνικῶς μεδιόασα ἢ Ἀσπασία, θὰ ἀποθάνῃ ἀπὸ τὴν πείνα ! νὰ σὲ δανείσω μερικὰ χρήματα, ὁμογενῆ μου ; εἰ, εἰ ; τί λές ;

— Ὁμογενῆ ! μὲ ὀνομάζεις, εἶπε μελαγχολικῶς ὁ ἅγιος Πέτρος· μὰ δὲν ζεῦρεις, ψυχὴ μου, ὅτι ἐκείνοι οἱ ἄνθρωποι δι' ὀλίγων ἐτῶν ὑπαρξίν ἀποταλοῦν τὰ πάντα ; Κλέπτουν ἀνηλεῶς τοὺς πτωχούς· γίνονται αἰτίοι δυστυχιῶν, αὐτοκτονίας καὶ ἀτιμώσεως τῶν πτωχῶν τὰ-

ξων τοῦ λαοῦ· κτίζουσι παλάτια, κατακτοῦν χωρία, ἔχουν καμάξας, ὑπνέτας, ἐνῶ οἱ πλείστοι ἐξ αὐτῶν ἦσαν πρὸ ὀλίγου καιροῦ ὑπνέται· καὶ τόσα ἄλλα, μόνον καὶ μόνον ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ μικροσκοπικώτατον ἐξ ὀλίγων ἐτῶν μέλλον των. Ἡμεῖς δὲ, σὲ εἶπα, αἰτινες ἔχομεν ἐνώπιον ἡμῶν αἰώνιον μέλλον καί . . .

Ἡ κρούσις τοῦ κώδωνος τῆς ἐξω μεγάλης θύρας τοῦ Παραδείσου διέκοψεν ἐνταῦθα τὸν ἅγιον Πέτρον, ὅστις ἔσπευσεν ἀμέσως ὠθούμενος ἐκ τῶν κώτων ὑπὸ τῆς Ἀσπασίας γελώτης θυρωρῶδος.

— Ἄς ἰδῶμε ποῖος διάλογος ψόφησε πάλιν, ἐμουργοῦρισεν ὁ ἅγιος Πέτρος καὶ ἀπρέψας μετὰ πατάγου δις τὴν κλειδα ἤνοιξε τὰς πύλας.

Ἦσαν πέντε ἀποθανόντες.

— Τὰ φύλλα τῆς πορείας καὶ τοῦ βίου σας ! ἀνεφώνησεν ἐπιτακτικῶς πῶς ὁ αἰώνιος θυρωρός. Ὁ πρῶτος ἐκ τῶν πέντε τὰ παρουσιάζει· ὁ δὲ ἅγιος Πέτρος ἀναγινώσκει ὑψηλοφώνως : « Ἡμεῖς ὁ Παντοδύναμος, ἐλέφ μου, παρακαλοῦμεν τὰς Ἀρχὰς τοῦ κράτους ἡμῶν ὅπως ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέψωσι τὴν ἐν αὐτῷ διαμονὴν ἐπὶ τινὰ χρόνον εἰς τὸν Κον Τσεγραπόντεν, ἐκ Χίου, μεγαλέμπορον, τραπέζιτην, ἐτῶν 48, κλέπτην τῶν κλεπτῶν, καὶ ὀλετήρα τῶν κοινῶν ἀποθανόντων αἵφνης ἐν συμποσίῳ. Ἡ παράβασις τοῦ αἰωνίου ἡμῶν νόμου περὶ δικαιοσύνης δικαιολογεῖται ὑπὸ τῆς ἐκτάκτου ἡμῶν ἐπι-

ἢ διεύθυνσις τοῦ ἁγίου Πλαταμῶνος ὡς ἐλπίσαμεν ὅτι θὰ ἐπισφραγίσῃ τὰς βελτιώσεις.

Αἱ Ἀθήναι φαίνονται ὡς κατασκαφεῖσαι ὑπὸ ἐπιδρομῆς καὶ ἀνεγειρόμεναι ἐκ τῶν ἐρειπίων τῶν ἡ ἐπισκευαζόμεναι μετὰ στάσις. Οἱ ἐν ἐκάστη ὁδῷ λόφοι λίθων, δοκῶν καὶ ἀσβέστου δυνάμενοι νὰ ὑποληφθῶσιν ὡς λείψανα ὀδοφραγμάτων, ἢ ἡμιτελῆς ἀγορᾶ, τὰ θεατρά μας, παλαιὸν τε καὶ νέον, ἔξωθεν τῶν ὁποίων ἀνά πᾶν λεπτόν ἀνώνομα μέλη τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος παριστάνουσι σκηναὶς τοῦ καθ' ἡμέραν βίου, τὸ ἐν ὄρα νυκτὸς σκότος καὶ τραγικὰ ἐκείναι φωναὶ ἐν τῇ ὁδῷ Πανεπιστημίου : Βάρδα φουρνέλο ! καὶ ὁ ἐπακολουθῶν αὐταῖς κρότος ὡσεὶ τηλεβόλου, δύνκνται νὰ παραξῶσιν εὐερέθιστον φαντασίαν. Ἄλλὰ δι' ἡμᾶς ἔχουσι πολὺ τὸ κωμικὸν καὶ τὸ εὐάρεστον, ἐπὶ τὸς ὅταν κινδυνεύωμεν νὰ ξεσθερωκωθῶμεν κατὰ πετρῶν καὶ ὑπονόμων.

Ἐν Μολαῖσις ὑπάρχουσι τρία μαγαζεῖα, ἐν καφενεῖον καὶ ὁ οἶκος τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου· εἶναι καὶ ἄλλα 200 σπήτια, ἀλλὰ, συμπεριλαμβανόμενα ἐν αὐτῷ.

Κεῖται δ' ὁ οἶκος οὗτος εἰς τὸ βάθος ἀδιεξόδου δρομίσκου· τοῦτο μ' ἔκαμεν, ὅταν εὐρέθην ἐντὸς τοῦ δρομίσκου αὐτοῦ, νὰ εἰπῶ : — Ἐδῶ εἶναι τὸ περίφημον ἀπροχώρητον.

Michélet.

ΠΩΣ ΤΗΝ ΘΕΛΟΥΝ ΟΙ ΡΩΜΑΝΤΙΚΟΙ.

Δὲν θέλω κόρη ὡμορπὴ καὶ δροσερὴ σὰν ἄλλοι, μὲ ῥόδα εἰς τὰ μάγουλα, κορᾶλλα εἰς τὰ χεῖλη, μὲ ἄφθονα μεταξωτὰ μαλλιά εἰς τὸ κεφάλι . . . ὦ ! δὲν μοῦ ἄρεσαν ποτὲ τὰ ῥόδα τοῦ Ἀπρίλη. Δὲν θέλω φίλην σύντροφον νὰ ῥοδοκοκκινίξῃ, γιὰ τὸ ῥοδοκοκκινὸν τὰ νεῦρα ἐρεθίζει.

Τὴν θέλω κατακίτρινη, μὲ βάσανα, μὲ πόνον, θέλω νὰ ἔχῃ πυρετὸ, βλογαῖ, ἐγκεφαλεῖτι, ὄξειαν φυματίωσιν νὰ ἔχῃ τῶν πνευμόνων, τραχώματα ἴσθ' ἄστια της, καρκίνο εἰς τὴ μύτη. Θέλω νὰ ἦναι σκελετός, λιγνὴ σὰν μπακαλιᾶρος, στραβὴ, κουτσὴ, σκακίσινα, τέρας τεράτων, χάρος.

Νὰ μὴ τὴν ἀγαπᾶ κανεὶς, καὶ ποιὸς θὰ ἦν ἐκεῖνος, ποῦ θὰ γυρίσῃ νὰ ἴδῃ τὸ τέρας τοῦ αἰῶνος ; αὐτὸν τὸν χάρο θ' ἀγαπᾶ μόνον ἐγὼ τὸ κτῆνος, ἐγὼ θὰ ἦμαι φίλος της καὶ σύντροφός της μόνος. Ἐγὼ εἰς τὴν ἀγκιᾶ μου γλυκὰ θὰ τὴν σπνρίζω, καὶ μ' ὄλα τὰ καθάρσια ἐγὼ θὰ τὴν ποτίζω.

Νὰ ἦναι ἴσθ' κρεβάτι της σὰν μισαποθαμμένη, καὶ οἱ γίκατροι Συμβούλια ἀδελόκοπα νὰ κἀνουν, μὰ γιὰ τῆς ἀμικρίας μου ποτὲ νὰ μὴ πεθάνῃ, νὰ μὴ μπουροῦν καὶ οἱ γίκατροι αὐτοὶ νὰ τὴν πεθάνουν. Ὡς ὅτου πλὴ τὴν στεῖλουνε μὲ μέρᾳ ἴσθ' Μουσεῖο, καὶ ἐμένα τὸν Ῥωμαντικὸν εἰς τὸ . . . Φρενοκομεῖο.

Παλαβός.

ἠθυμίας ὅπως γνωρίσωμεν ἐκ τοῦ πλησίον τὸ εἶδος τοῦτο τῶν ἀνθρώπων.

Κάτωθεν τοῦ φύλλου ἦτο ἡ μεγάλη ὑπογραφή τοῦ Παναγιῶ μετὰ τῆς σφραγίδος του· κατωτέρω δὲ αἱ ὑπογραφαὶ τῶν διεκπεραιωτῶν καὶ ἀνακριτῶν Ἀβραὰμ καὶ Μελχισηδέκ.

Ἀναγινώσκων καὶ τὰ φύλλα τῶν λοιπῶν, βλέπει ὁ ἅγιος Πέτρος ὅτι ὁ δεύτερος ἦτο Φιλολόγος, ὑπότροφος τοῦ ἐν λόγῳ ὁμογενοῦς τραπέζιτου, ἀποθανὼν ἐν Λειψίξ ἐκ φθίσεως διὰ τὸ γλίσχρον τῆς τροφῆς. Ἐκ τῶν λοιπῶν τριῶν ὁ εἰς ἠτύκτονήσεν, αἱ δὲ δύο ἄλλοι ἀπέθανον ἐξ αἰσιτίας διὰ τὴν μεγάλην πτώσιν τῶν χρωματῶν.

Ὁ Τσεγραπόντες προπορευθεὶς τῶν ἄλλων ἔτυχεν εἰς τὴν θύραν τοῦ καφενεῖου τὸν Ἄνδρην, εἰς ὃν ἠρώτησε, ποῦ ἦτο ἡ μπόρσα τοῦ Παραδείσου καὶ διηυθύνθη κατεσκευασμένος ἐκεῖ. Εἰς δὲ τοὺς λοιπούς ἢ Ἀσπασία λυπηθεῖσα προσέφερεν ἀναψυκτικὰ ποτὰ, καὶ τοῖς ἐχάρισεν ἕνα ὀδηγὸν τοῦ Μπαίντεκερ διὰ νὰ μὴ ἀπολεσθῶσιν εἰς τὸν Παραδείσον, καὶ τοὺς συνώδευσεν ἀπελθόντας μέχρι τῆς ὁδοῦ Ἀθηναῖς, ὀλίγον μακρὰν τοῦ καφενεῖου.

Ὁ ἅγιος Πέτρος ἐκ θυμοῦ δάκνων τὰ χεῖλη του, περιήρητο μὲ μεγάλα βήματα τὴν αἴθουσαν· ἡ δὲ Ἀσπασία εἰσερχομένη, μόλις ἠδύνατο νὰ συγκρατήσῃ τοὺς γέλωτας· ἀλλὰ σεβομένη τὸν θυμὸν τοῦ ἁγίου Πέτρον προσεπαθῆσε νὰ δώσῃ βεβιασμένην σοβαρότητα εἰς τὴν

φυσιογνωμίαν της καὶ διηυθύνθη εἰς τὸ Ταμειον, ἐνθα ἐξηκολούθησε νὰ ἀναγινώσκῃ τὸν Φίγαρω, ῥίπτουσα ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν κρυφίως ἐταστικὰ βλέμματα ἐπὶ τοῦ περιπατοῦντος ἁγίου Πέτρον.

Μετὰ τινὰ στιγμήν οὗτος πλησιάζει πρὸς τὸ οὖς της Ἀσπασίας ἐμπιστευτικῶς, καὶ ἀφοῦ ἔστρεψε τὴν κεφαλὴν δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ διὰ νὰ βεβαιωθῇ ὅτι δὲν ἦτο κανεὶς ἐκεῖ πλησίον, τῆ λέγει χαμηλῆ τῆ φωνῆ συνεχίζων τοὺς συλλογισμούς, οὗς ἐποίει καθ' ἑαυτὸν περιπατῶν :

— Μὰ τὰς κλειδάς μου ! δύο τινὰ ὑποθέτω ὁ Πανάγαθος Γέροντας ἢ ἐδαρωδοκῆθη ὑπὸ τῶν ὁμογενῶν, ἢ καὶ ἐπειδὴ ἐσχάτως τὸ κουτσοπίνει, δὲν ζεῦρει τί κάμνει· δὲν πᾶμε καλὰ, Ἀσπασία !

— Σιώπα ! καὶ οἱ τοῖχοι ἔχουν αὐτὰ τὸν διέκοψε ζωηρῶς ἡ Ἀσπασία.

(Ἀκολουθεῖ).

ΣΠΑΡΤΙΑΤΙΚΑ.

(101 και 102. 352.)

Αι γυναίκες εἶνε ἰκανῶς ὠραταί, πολλάκις δὲ ἀναμνησκονται τὴν εὐρίσκειται ἐν τῇ πατρίδι τῆς Ἑλένης· δὲν πιστεύω ὅμως νὰ ὑπάρχουν καὶ Μενέλαοι.

Τὰ παράθυρα τῶν οἰκιῶν καὶ ἰδίᾳ ἐν τοῖς χωρίοις κοσμοῦνται ἀπὸ γλάστρας ἐν παρατάξει φουντωτοῦ καὶ εὐωδιῶντος βασιλικοῦ, δὲν εἶνε δὲ σπάνιον νὰ ἴδῃς διερχόμενος ἀτραπὸν τινα, εἰς στενὸν παράθυρον, ὡς ἐν ἀγροικῷ πλαισίῳ εἰκόνα χαρίεσσαν, ραδινὸν πρόσωπον δροσερᾶς χωρικῆς κύπτον πρὸς τὸν βασιλικὸν οὐτινος ροφᾶ τὸ ἀρωμα, ἐνῶ τὸν ποτίζει ψιθυρίζουσα :

Βασιλικὴ πλατόφυλλε, μὲ τὰ δροσάτα φύλλα.

Ἄλλ' εἶνε περίεργον πῶς εἰς τόσον δημοκρατικὸν τόπον ἀγαποῦν πολὺ τοὺς . . βασιλικούς.

Σπανιώτατα διαπράττεται δολοφονία. Ἀπαγωγαὶ ὅμως καὶ καυγάδες συχνότατα, θεωρούμενα ὡς ἐνδειξίς παληκαρισμοῦ, διότι διετηρήθησαν παρὰ τοῖς κατοίκοις ἀρχαῖα τινὰ ἔνστικτα, ὡς ἀμυδρὰ τῶν προγόνων ἀνάμνησις.

Ἡ βομβυκοτροφία θεραπεύεται ἐξόχως. Ὑπάρχουσιν ἐν Σπάρτῃ τρία μεταξουργεῖα, ἀφ' ὧν πολλαὶ ἐργάτιδες πορίζονται τὸν ἐπιούσιον. Κατὰ δὲ τὴν ἀνοιξιν, καθ' ἣν συνήθως ἐκτρέφονται οἱ μεταξοσκώληκες, σχεδὸν εἰς πᾶσαν οἰκίαν δύναται τις νὰ εὕρῃ ἐκτρεφόμενους τοιοῦτους. Ἐντεῦθεν δὲ ὁ τόπος ἤθελεν ἔχει πολλὰς ὠφελείας, ἂν ἐπήρθετο ἀρωγὴ τις καὶ παρὰ τῆς κυβερνήσεως· ἀλλ' αὕτη ἀπέστειλέ ποτε μὲν τὸν κ. Ἀποστολόπουλον, οὗτος δὲ, ἀγνοῶ πῶς, κατόρθωσεν ὥστε νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ ἰδέα ὅτι ἡ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἐπισυμβᾶσα ἀποτυχία τῆς βαμβακοτροφίας ὠφέλιμο εἰς τὸ γιγνόμενον τῶν κοουκιλιῶν, ὡς τὸν ἀπεκάλεσαν ἐκεῖ.

Ἄντι θεάτρου ψυχαγωγεῖ τοὺς Σπαρτιάτας ὁ ἑλληνοπολιχινελλὴ Φασουλῆς, ἀντὶ δὲ μουσικῆς ἀπὸ καφενεῶν καὶ ταβερνεῶν ἐνωτίζονται τὸν ἦχον βιολίου ἢ λαούτου, ἐν δὲ ταῖς πανηγύρεσι καραμούζας καὶ νταουλίου βαρυκροτούντων ἀμὰνὲ ἢ συρτὰ, πρὸς ὃν ρυθμίζουσι τὸ βῆμα τῶν οἰκονομῶν πανηγυριώται.

Ἀπὸ Σπάρτης εἰς Γύθειον, ἀπέχον 9 ὥρας, ὑπάρχει ἀμαξωτὴ ὁδὸς, μόλις δὲ τὸρα κατασκευάζεται ἡ μέχρι Τριπόλεως.

Ἐάν τις τῶν μελλουσῶν γενεῶν ἴδῃ διασχιζομένην ὑπὸ σιδηροδρόμων τὴν Ἑλλάδα, ἴσως ἴδῃ καὶ τὴν Σπάρτην μεγάλην πάλιν καὶ ἐπαναλαμβάνουσιν, ἐπὶ καλῶ ὅμως, τὴν ἀρχαίαν ἀμιλλαν πρὸς τὴν ἑλλην βασιλίδαν τῶν ἑλληνικῶν πόλεως, τὰς Ἀθήνας.

Michélet.

ΚΑΡΑΜΕΛΛΙΣ.

Ἐν ξενοδοχείῳ :
Λούκουλλός τις καθήμενος μόνος εἰς τράπεζαν παρασκευάζεται νὰ καταβροχθίσῃ γυμνόσαρκα στρεΐδια.
Εἰς ἄλλην τράπεζαν καθήμενος ἄλλος λέγει εἰς τὸν γείτονα του, δεικνύων τὸν στρεΐδοφάγον :
— Κρέμα ! θὰ πεθάνῃ ὁ καύμενος.
— Πῶς ; Γιατί ;
— Δὲν βλέπεις ; Κάθεται σὲ τραπέζι ποῦ εἶναι δεκατρεῖς.
— Ἐγὼ δὲν βλέπω παρὰ ἓνα.
— Ἐ, καὶ τὰ δῶδεκα στρεΐδια ποῦ τρώγει, πόσοι γίνονται ;

Βρέχει.
Ἐνα καὶ μόνον ἑλεεινὸν ἀμαξάκι μὲ ἓνα ψοφοάλογο ἔμεινεν εἰς τὴν Πλατεῖαν.
— Πόσο γὰρ νὰ μὲ πᾶς 'στὰ Πατήσιο ;
— Δύο τᾶλληρα.
— Δὲν σὲ βρωτῶ, ἀδελφὲ, τὴν τιμὴν τοῦ ἀλόγου σοῦ. Καὶ φεύγει.

Σκηνὴ οἰκογενειακὴ.
— Ἑλένη μου, σὲ ἦρα ἓναν ἄνδρα, ὅπως τὸν ἤθελα.
— Εἶναι ὡμορφος μητέρα ;
— Οὐ πολὺ καλός.
— Ἐκνός ;
— Ὄ ! ὄχι.
— Μελαγχρινός ;
— Οὐτε.
— Ἐ, μὰ τί χρώμα ἔχουνε τὰ μαλλιά του ;
— Τὰ μαλλιά του εἶπες, κόρη μου ;
— Ναί, καλὲ μαμά.
— Ἄ . . . Δὲν ἔχει μαλλιά.

Νὰ καὶ ἓνας νόστιμος τρόπος ἄγρας συνδρομητῶν.
Εἶναι βελκιάμα ἀμερικανικῆς ἐφημερίδος ἔχουσα ὡς ἐξῆς :
« Ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἐφημερίδος συνεβλήθη μὲ πολλὰς πλουσίας κληρονόμους, δεσποινίδας καὶ χήρας, ὑποχρεωθείσας ὅλας νὰ μὴ δώσουν τὴν χεῖρά των εἰμὴ εἰς ἐτησίους συνδρομητὰς τῆς ἐφημερίδος μας. »
Τὴ τύχην θὰ ἔκαμνε ἐδῶ μία τοιαύτη ἐφημερίς εἰς τὴν χώραν ἥτις διψᾷ ὕδωρ καὶ προΐκα !

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΞΕΛΘΗΣΑΝ

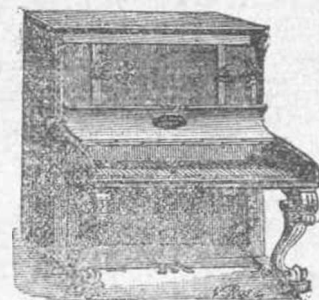
ΣΤΟΧΕΙΑ ΤΡΙΓΩΝΟΜΕΤΡΙΑΣ ΕΥΘΥΓΡΑΜΜΟΥ ΣΦΑΙΡΙΚΗΣ
ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ὑπὸ ΑΝΔΡΕΟΥ ΣΠΑΘΑΡΗ

Ἐκδόσις β'. βεβελτιωμένη καὶ ἐπληρῆμένη. 8ον. σελ. 76. Τιμ. δρ. ν. 1.65 (παλ. 1.85).

ΚΟΡΝΗΛΙΟΥ ΝΕΠΩΤΟΣ ΒΙΟΙ Cornelii Nepotis Vitae excellentium imperatorum ἐκδοθέντες ὑπὸ Σ. Κ. Σκελλ-
λαροπούλου μετὰ πολλῶν διορθώσεων. 16ον σελ. 8. Τιμᾶται λεπτῶν 40.

ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΑ
ΤΩΝ ΔΙΣΗΜΟΤΕΡΩΝ
ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΗΣ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

ΕΓΓΥΗΣΙΣ
ΒΕΛΕΤΗΣ
ΤΙΜΑΙ
ΔΙΑΝ
ΣΥΜΦΕΡΟΥΣΑΙ

ΑΠΟΘΗΚΗ ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΩΝ

Ἐν τῇ ὁδῷ Βουλῆς ἀριθ. 7.

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΝ Τῷ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚῷ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΙ
αῶν κκ. ΑΔΕΛΦΩΝ ΡΩΜΑΪΔΩΝ

ΥΕΛΟΠΩΛΕΙΟΝ

Γ. ΔΕΡΒΕΝΑΓΑ

μετεκομίσθη ἐπὶ τῆς Ὀδοῦ Ἐρμοῦ, ὅπου ἄλλοτε τὸ Χαρτοπωλεῖον Πάλλη καὶ Κοδζιά, καὶ πλησίον τοῦ Βιβλιοπωλείου Βέλιμπεργ.

Ἐξωρατῆθι διὰ τῶν ὠραιοτέρων ἀντικειμένων τῶν ἐργοστασιῶν τῆς Γερμανίας.

Τὰ πλέον σκερτάζα βάζα, ἀγγεῖα, κομψοτεχνήματα.

Λάμπαι μεγάλη ποικιλίας καὶ καλλονῆς.

Ὅλα τὰ ἐπιτραπέζια σκεῦη, τὰ νεώτερα καὶ τὰ καλλίτερα.

Χείλια πράγματα πρὸς δικιδωμῶν αἰθουσῶν.

Εἶναι ἀληθῆς μπομπονιέρα τὸ υελοπωλεῖον τοῦ κ. Δερβέναγα.

Ἐκαλύμματα τραπέζων νεώτατα ἐκ κασμιρίου, με ὠραίους χρωματισμούς, διαφόρων τιμῶν.

Φλανέλλαι καὶ ἐσώδρακα μάλινα.

Καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη χρησιμώτατα εἰς τὸν βίον. Οἱ προσερχόμενοι θείλουσιν εὐχρηστέσθαι ἐκ τε τῆς ποικιλίας, τῆς ποιότητος καὶ τῶν μετρίων τιμῶν.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐπιψηφία, σπασμοί, ἐκλαμψία καὶ νευρώσεις θεραπεύονται ῥιζικῶς διὰ

τῆς μεθόδου μου. Ἀμοιβὴ δίδεται μόνον μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν.

Τρόπος θεραπείας δι' ἄλληλογραφίας.

PROF. CH. ALBERT
29, Avenue de Wagram, 29. Paris

τῆς Ὀδοῦ Ἐρμοῦ καὶ Βουλῆς, παρὰ τὴν Πλατεῖαν
Συντάγματα.

Ἡ ΝΕΑ ΑΙΓΥΠΤΟΣ

(Ἡ ΠΑΛΑΙΑ ΑΙΓΥΠΤΟΣ)

Ἐξοδοχέον νοικοκυρετικόν, εὐρύχωρον, μεσημέριον, κενουρμιστικὸν πλωμένον, με δωματῖα ἴσχυα, ὄλο χουζούφι, ὑπηρεσίαν τηλεγραφοφικὴν, ἐδηγίαις διὰ τοὺς νεωστὶ ἐρχομένους, ἐν τῷ κέντρῳ τῆς πόλεως, παρὰ τὴν μουσικὴν, με τὸσον διασκεδαστικὴν θέαν, ὑπὸ τὴν ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ

τοῦ Κ. ΛΥΣΑΝΔΡΟΥ ΡΟΒΟΛΟΠΟΥΛΟΥ.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΣΤΕΚΟΥ.

61, Ὀδὸς Ἐρμοῦ, 61

ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ.

Ἐχομίσθησιν διὰ τὴν ἤδη ἀρχομένην χειμερινὴν περίοδον ἐξ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας τὰ ἐξῆς :

Ἐποκάμισα ἀνδρῶν, λινὰ καὶ βαμβακερὰ, ἀρίστης ποιότητος.

Φοκὸλ, μανικέτια, βράβδοι καὶ μαυδὴλια λινὰ καὶ βαμβακερὰ.

Ἐμπρέλαι μεταξωταὶ καὶ μαλιναι.

Ἐπανοφόρια ἐκ καουτσὺ διὰ τὴν βρογχίαν, ἀρίστης ἀγγλικῆς κατασκευῆς. Στερεώτατα. Ἐφθηνότατα.

Ἐπινυφόρια καὶ ὀλόκληροι ἐνδυμασίαι παιδῶν ἐκ κασμιρίου.

Ἐκλινοσκεπίσματα μάλλινα πρώτης τάξεως.

Είδοποιεί τὴν ἐκλεκτὴν πελατείαν τοῦ τῶ ἀρχαίου

ΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΠΟΓΔΑΝΩΝ

ὅτι ἀνανεωθὲν μετεκομίσθη ἐπὶ τῆς Ὁδοῦ Φωκίωνος, πλησίον τῶν Ξενοδοχείων Βαρβάρα καὶ Ἐπτανήσου καὶ παρὰ τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐρμοῦ νεόδμητον οἰκίαν Μουρουδῆ.

Ὁ κ. Μπόγδανος ὡς κόπτης εἶναι γνωστὸς εἰς τοὺς διλεττάντηδες τοῦ ἱματισμοῦ.—Ἡ ραπτική ἐργασία εἶναι πρώτης ποιότητος.—Οἱ Ἀδελφοὶ Μπόγδανοὶ ἐδέχθησαν τὰς ὑπὸ τοῦ συλλόγου τῶν Ραπτοεργατῶν προταθείσαι τιμὰς.—Ὁ ἐνδύόμενος παρὰ τοῖς ἀδελφοῖς Μπόγδάνοις δὲν ξαναπηγαίνει ἄλλοῦ.

Ἐντέλεια—Γοδστο—Συγκαταβατικά τιμὰ.

ΣΗΜ. Νὰ μὴ γίνεταί καμία σύγκρισις μεταξὺ τοῦ Καταστήματος, καὶ τοῦ νεοῦ ἐκ Ναυπλίου Ἰλθόντος κ. Μπόγδάνου τοῦ συνταξιοδοτήτος εἰς τὸ Κατάστημα Ἰσαμίδου.

ΧΑΡΤΟΠΛΑΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

Ὁδὸς Ἐρμοῦ,

μεταξὺ τῶν ἐμπορικῶν
Γαβ.λᾶ καὶ Κοκοροπούλου.

Ὅλα τὰ εἶδη τῆς γραφικῆς ὕλης.—Ἐπισκεπτήρια χαλκογραφημένα καὶ τῆς στιγμῆς.—Σφραγίδες καὶ ἐπικεφαλίδες, χρωματισμένα καὶ μὴ, ἀπλαὶ καὶ φαντασιώδεις.—Ἡ μόνη ἀποθήκη τῶν ἐμπορικῶν κταστῶν τοῦ Διεθνoῦς Καταστήματος Edler καὶ Crische τοῦ Ἀνοβέρου.—Ἡ μόνη ἀποθήκη τοῦ περιφήμου σιγαροχάρτου ZOB.—Πρὸς δὲ

ΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΦΑΚΕΛΛΟΠΟΙΕΙΟΝ

!! Ἡνοιξε Πρωτοφανὲς διὰ τὰς Ἀθήνας !!

CAFE-RESTAURANT D'EUROPE

Ἐπὶ τῆς Πλατείας τοῦ Συντάγματος

ΥΠΟ ΤΗΝ ΔΕΥΘΥΝΣΗΝ

Σ. ΔΟΜΠΡΟΓΙΑΝΝΗ ΚΑΙ Γ. ΤΣΑΜΙΧΑ.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΗΜΕΡΑΣ ΚΑΙ ΝΥΚΤΟΣ

Εἰς οἷαν δὴποτε ὦραν ἀπὸ τῆς μίας ἕως τῆς ἄλλης πρωίας θὰ εὐρίσκηται εἰς τὸ Καφενεῖον—Ξενοδοχεῖον τῆς Εὐρώπης Ζωμῶν, Μακαρονίγια, καὶ Μπιφτέκι τῆς ὥρας.

Ζῦθος ὄλων τῶν μερῶν.—Καφὲς Εὐρωπαϊκὸς καὶ Τουρκικὸς.—Ἐφημερίδες τῆς Εὐρώπης αἰ κυριώτεραι.

Ὁ κατάλογος τοῦ γεύματος καὶ τοῦ προγεύματος—πλὴν τῶν δι' ὅλης τῆς νυκτὸς μπιφτεκίου, ζωμοῦ καὶ μακαρονίων μετ' τυρὸν Παρμεζᾶν—θὰ ᾔηται πλουσιώτατος.

Αἶθουσα εὐρεῖα.—Φωτογραφία.—Κήπος.—Διακόσμησις παρισινή.—Κέφι.—Χουζούρι.—Ἀποθῆσις!

ΗΝΟΙΞΕΝ! ΗΝΟΙΞΕΝ!

ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΝΟΠΟΙΑ

ΑΜΠΑΖΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ

ΕΓΘΗΝΙΑ

Λευκοῦ οἴνου φιάλη λεπτ. 60.
Μέλανος οἴνου φιάλη λεπτ. 60.

(Κεντρικὰ Καταστήματα καὶ ὑποκαταστήματα ἐν Ἀθῆναις καὶ Πειραιεῖ).

ΑΡΤΕΜΗ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΚΑΙ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΝΕΟΝ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ

(Ἐπὶ τῆς Ὁδοῦ Ἐρμοῦ, ἀπέραντι τοῦ Ἰπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν)

Ὅλα τὰ ἐμπορεύματα, δι' ἀνδρᾶς καὶ γυναῖκας, ἐκ Παρισίων.

Εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς

ΟΙΝΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΝΕΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΣΤΑΔΙΟΥ ΚΑΙ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ
ΥΠΟ ΤΗΝ ΟΙΚΙΑΝ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ ΑΡΤΣΙΚΑ.